

Arbejdere, der faar saa stor Timeløn. Og Lønnen betales for 288 Dage i Aaret, skønt der ikke holdes Skole i 250 Dage. Skulde dette under disse Forhold være saa kærrikt?

Men, vi har unægtelig aldrig ønsket at faa Lærerinder, for hvem Lønnen og Behagelighederne var Hovedsagen.

Naar vi er gaaet over til Forskolelærerinder, er Grunden følgende: Skoledirektionen forlangte, at Pladserne skulde opslaaes ledige. Der kom saa Ansøgninger fra *eksaminerede* Lærerinder, selv med *gode 1ste Karakterer*. Der var hos Byraadet liden Tilbøjelighed til at antage saadanne til disse Pladser, men da Skoledirektionen forlangte, at eksaminerede skulde ansættes, naar de søgte Pladserne, besluttede man at prøve med en *Forskolelærerinde*, altsaa en Kvinde uddannet med den *særlige* Gerning for Øje. Prøven faldt ud til alle Parters Tilfredshed, og derfor agter vi at fortsætte ad denne Vej, selv om en gammel gnaven Lærerinde holder det for en Skændsel.

Nykøbing Mors, den 22. Maj 1897.

Henrik Fog,

Formand for Byraadets Skoleudvalg.

Efter dette fandt Lærerinden sig nødsaget til endnu en Gang — lidt kraftigere — at præcisere, hvad det egentlig er, Talen drejer sig om, og hun sendte derfor et nyt Indlæg, som hermed følger.

Hr. Redaktør!

En Smule forbavset er jeg over Deres Udtalelse i Dag i „Skole og Samfund“. De beretter, at Formanden for Skoleudvalget i Nykøbing, Mors, hævder, at min „Omgang med Kendsgerninger i-det hele er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke er nødvendigt at spille mange Ord paa dem.“ Er min „Omgang med Kendsgerninger“ fejl, hvorfor saa ikke sige med rene Ord: det er usandt! Hvad er det da, der er usandt? Det er, siges der, at „en ung Pige“ skulde behøve 400 Kr. til Mad. Jeg skrev nu for Resten: „til Mad og Brændsel“. Nu er der jo ganske vist det Spørgsmaal, om „en ung Pige“ muligvis spiser mindre end „en gammel gnaven Lærerinde“ som jeg. Ja, det vil jeg virkelig haabe, at hun gør — i hvert Fald hvis hun er ansat som Forskolelærerinde, for ellers gaar det virkelig galt for hende med at faa Pengene til at slaa til. Jeg kan ikke faa Mad — end sige Brændsel — for 400 Kr., og mine Fordringer til Livet har dog alle Dage været højst beskedne, da jeg hele Livet